

Проповед на Неделя на свети Григорий Палама, 2016

(Марк 2:1-12)

Братя и сестри,

Днешното литургийно евангелско четиво разказва за велико чудо, сторено от нашия Господ Иисус Христос.

По време на една своя проповед в град Капернаум, в присъствието на голямо множество народ, при Господ водят един разслабен. Разслабен ще рече парализиран, човек, който не може да се движи сам и е на носилка. Носилката му носят четирима негови близки хора и понеже не могат да се доближат до Учителя поради навалищата, разкриват покрива на къщата, където е Спасителя, и спускат нещастния болен с неговата носилка.

Тогава като вижда вярата им, Господ казва на разслабения: „**Чедо, прощават ти се греховете.**“ Да прощава грехове има сила само Всесъвършеният и Всесилен Бог.

Но образованите тълкуватели на Мойсеевия закон – книжниците и фарисеите, не познават, не разбират и не усещат, че пред тях не е обикновен човек, а Месията, Божият Син, Създателят на закона. В своето ограничено и тесногръдо схващане на буквата на закона, те пропускат най-важното – знанието, че пророчествата за идването на Спасителя вече са се сбъднали, и че пред тях стои Самият Той – Помазаникът Господен. Вътре в сърцата си те кипят от възмущение, като мислят, че това е богохулство.

Кой може да прощава грехове, освен един Бог? А Христос, като знае помислите им, веднага ги изобличава. Книжниците смятат телесното изцеление за по-трудно от изцелението на душата, което е невидимо и невъзможно за доказване. В мислите си те стигат дотам, да обвиняват Господа в извършването на нещо, неподлежащо на нашия взор. Едва ли не, прощаването на греховете не е по силите на Богочовека.

Но Спасителят може и грехове да прощава – да изцелява душата, може и тялото да оздрави. Той казва на клетия болник: „**Стани, вземи си одъра и върви у дома си.**“ След като го е излекувал духовно, Христос лекува разслабения и телесно. За Него – Всемогъщия Творец, чрез Когото всичко е станало, за Него – Въплътилия се Бог, няма нищо непосилно. Той може да прощава греховете ни, може да ни дарува здраве и тук, на земята. И всички присъствали на това дивно чудо възкликват, радват се и ще носят вестта, че са видели невиждано събитие.

Братя и сестри, нека искаме, нека жадуваме Христос първо да изцели душите ни – да опрости чудовищните ни прегрешения. Да просим за прието от Бога покаяние и за покаяни сълзи, защото, какво би ни ползвало придобитото здраве, ако не са опростени греховете ни?

А и често някоя болест иде, за да ни подсети Бог за наши неизповядани грехове. Да копнеем за прощение на греховете и чиста съвест, та да можем да възкликнем с псалмопевица: ***„Блажен е оня, комуто беззаконията са простени, чийто грехове са покрити.“***

Да даде Бог по застъпничеството на Майката Божия, Всесвятата Царица Небесна, и по молитвите на великия светител Григорий Палама, архиепископ Солунски, Господ да ни вземе в часа, когато сме принесли угодното Нему покаяние. Амин!